

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกลีลามือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย โดยมีสาระสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกลีลามือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมฝึกลีลามือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลช้างเผือก อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ศูนย์ มีนักเรียนทั้งหมด 90 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านศรีประชา สังกัดเทศบาลตำบลช้างเผือก อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมฝึกลีลามือ จำนวน 10 ชุด
2. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัย จำนวน 10 แผน แผนละ 30 นาที
3. แบบวัดทักษะการเขียน จำนวน 1 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group-Pretest-Posttest Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จัดส่งให้ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่ออนุญาตปฐมนิเทศเด็กปฐมวัย

2. ปฐมนิเทศเด็กปฐมวัย เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกับเด็กเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้บทบาทของเด็ก จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
3. ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบวัดทักษะการเขียน
4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยใช้ชุดกิจกรรม จำนวน 10 ชุด
5. เมื่อสิ้นสุดการสอนแต่ละชุดกิจกรรม ผู้วิจัยทำการทดสอบย่อยในแต่ละชุดกิจกรรม
6. เมื่อสิ้นสุดการสอนทุกชุดกิจกรรมแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบวัดทักษะการเขียน
7. รวบรวมและตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดจากการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น โดยใช้แบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาด้านคำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือ ด้านรูปแบบของชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ แบบประเมินเป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) แล้วสรุปเป็นค่าเฉลี่ย
2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น ที่สร้างขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.77
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น คะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 14.20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.79 และหลังเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 21.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.41 แสดงว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น ที่สร้างขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.77 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น ที่มีประสิทธิภาพผ่านการประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านคำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือ 2) ด้านรูปแบบของชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือ 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยผ่านขั้นตอนอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสม เริ่มจากการศึกษากรอบความรู้และแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ศึกษาและค้นคว้ารูปแบบชุดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย จากนั้นสร้างชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือ จำนวน 10 ชุด ประกอบด้วย ชุดที่ 1 หนูทำได้ ชุดที่ 2 บ้านแสนสุข ชุดที่ 3 อาชีพในฝัน ชุดที่ 4 ฤดูกาลหรรษา ชุดที่ 5 กลางวัน กลางคืน ชุดที่ 6 สัตว์โลกน่ารัก ชุดที่ 7 ผัก ผลไม้ ชุดที่ 8 ปลอดภัยในยานพาหนะ ชุดที่ 9 สารแห่งสีสัน และชุดที่ 10 หนูน้อยดาวพิเศษ โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินให้อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นด้านที่มีระดับการประเมินสูง ประกอบด้วยหัวข้อเรื่องดังนี้ 1) รูปแบบของสื่อช่วยให้เด็กสนใจในการเรียนรู้ 2) รูปแบบของกิจกรรมในชุดกิจกรรมมีความหลากหลาย และ 3) รูปแบบของกิจกรรมในชุดกิจกรรมทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นต่อการร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของพิบูล เกิดปลั่ง (2554 : 21) ได้กล่าวถึง ความหลากหลายของชุดกิจกรรม ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นการเร้าความสนใจของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ช่วยให้เกิดความคิดและแก้ปัญหาในการเรียนได้ ช่วยให้เด็กที่เรียนช้าเรียนได้เร็วขึ้น ผู้สอนได้นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมาใช้ร่วมกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ช้่นนำ ผู้สอนเริ่มเข้ากิจกรรมโดยนำเด็ก ๆ ทำกิจกรรมดังนี้ ร้องเพลง เล่นเกม สนทนาพูดคุย พาไปสถานที่จริง/ของจริง จากนั้นเชื่อมโยงเข้ากับหน่วยการเรียนรู้ และให้เด็ก ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยนั้น ๆ 2) ช้่นสาธิต ผู้สอนนำชุดกิจกรรมขึ้นมา แนะนำวิธีการใช้อธิบายข้อตกลงในการทำกิจกรรมและวิธีการเก็บรักษา 3) ช้่นสอน เด็ก ๆ ใช้ชุดกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้เสริมแรงในการทำกิจกรรม และ 4) ช้่นสรุป เด็ก ๆ วาดภาพในหน่วยนั้น ๆ พร้อมเล่าให้ฟัง โดยมีผู้สอนเป็นผู้บันทึก จากนั้นเด็กและผู้สอนสรุปกิจกรรมที่ทำร่วมกัน ซึ่งการปฏิบัติกิจกรรมซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ วรณิ ลิ้มอักษร (2546 : 22) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของพัฒนาการเด็กปฐมวัย

ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม วุฒิภาวะ และการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของมนุษย์ อันเป็นผลมาจากการฝึกฝนหรือประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยควรได้รับการฝึกหัด ทดลอง ฝึกปฏิบัติ การรับการฝึกปฏิบัติบ่อยจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ คำมา (2562 : 143 - 144) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.33/86.80 2) ผลการวิเคราะห์พัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ด้านความแข็งแรงในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านความยืดหยุ่นในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก และด้านการทำงานประสานสัมพันธ์ของมือกับตาในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) ผลการวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ หลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีระดับความคิดสร้างสรรค์ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.45) และ 4) ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา ประกอบชุดกิจกรรมที่เน้นสื่อวิทัศน์ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 นักเรียนมีความพึงพอใจด้านเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 92.68 มีความพึงพอใจด้านสื่อและอุปกรณ์ในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 95.12 มีความพึงพอใจด้านเทคนิคการนำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 97.56

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกกล้ามมือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น คะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.79 และหลังเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 21.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.41 แสดงว่า หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการสังเกตขณะทำกิจกรรมเด็กส่วนใหญ่สนใจ มีความสุข สนุกสนานและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม มีสมาธิมากขึ้น ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม มีวินัยในตนเอง สามารถเก็บของเล่นเข้าที่ได้ หยิบจับสิ่งของ ได้มั่นคง คล่องแคล่ว และที่สำคัญคือ เด็กเรียกร้องที่จะทำซ้ำ อยากเล่นชุดกิจกรรมอีก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการฝึกกล้ามมือเป็นการฝึกให้เด็กใช้มือให้มีความพร้อมในการเขียน สามารถ

บังคับกล้ามเนื้อมือได้ตามต้องการ (ทิสนา แคมมณี และคณะ. 2536 : 107) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นเป็นการที่ทำให้เด็กได้เล่น ได้แสดง ได้ร้องเพลง ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการเล่นควบคู่กับการเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมที่เหมือนกับการเล่นเป็นจุดสำคัญในการเรียนการสอน (พิจิตรา พิสุทธิสกุลรัตน์. 2557 : 31 - 32) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาทานต์ น้อยนิยม (2556 : 64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี และ 2) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี โดยรวมหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 41.83$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รวิพร ผาค่าน (2557 : 59) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึก ตัด ปะเศษวัสดุ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึก ตัด ปะเศษวัสดุ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฝึก ตัด ปะเศษวัสดุ มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กหลังการทดลองอยู่ในระดับดี ซึ่งสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดารัตน์ กลิ่นอำนาจ (2560 : 61) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้สื่อตามแนวทางการสอนแบบมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเวียงชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการจัดประสบการณ์การพัฒนาทักษะด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย โดยใช้สื่อตามแนวทางการสอนแบบมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาล 2 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดประสบการณ์ร้อยละ 51.04 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ร้อยละ 96.66 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ สูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทับทิม หุ่นหิรัญ (2562 : 55 - 57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนเชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธีการแบบเรียนปนเล่น เรื่องคำศัพท์ภาษาจีน สำหรับเด็กนักเรียนชั้นปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนเชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธีการแบบเรียนปนเล่น มีคุณภาพด้านสื่อ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 2) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.50/15.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกลีลามือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. เนื่องจากการรับรู้ของเด็กปฐมวัยแต่ละคนแตกต่างกัน ผู้สอนควรรหาเทคนิควิธีการสอนหรือวิธีการเสริมแรงที่หลากหลายขึ้น เพื่อดึงดูดความสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็กได้ทั่วถึง

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกลีลามือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนเล่นร่วมกับเพื่อน เพื่อเรียนรู้กติกาและหน้าที่ของตนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกลีลามือร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น เพื่อให้เด็กเกิดทักษะการเขียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยเพิ่มระดับของความยากง่าย กติกาการเล่น และขนาดของชุดกิจกรรม เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาและประยุกต์ใช้เทคนิคหรือรูปแบบการจัดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการเขียนของเด็ก เพื่อเปลี่ยนสภาพแวดล้อมและบริบทในการทำกิจกรรมให้เด็กมีความสนใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม